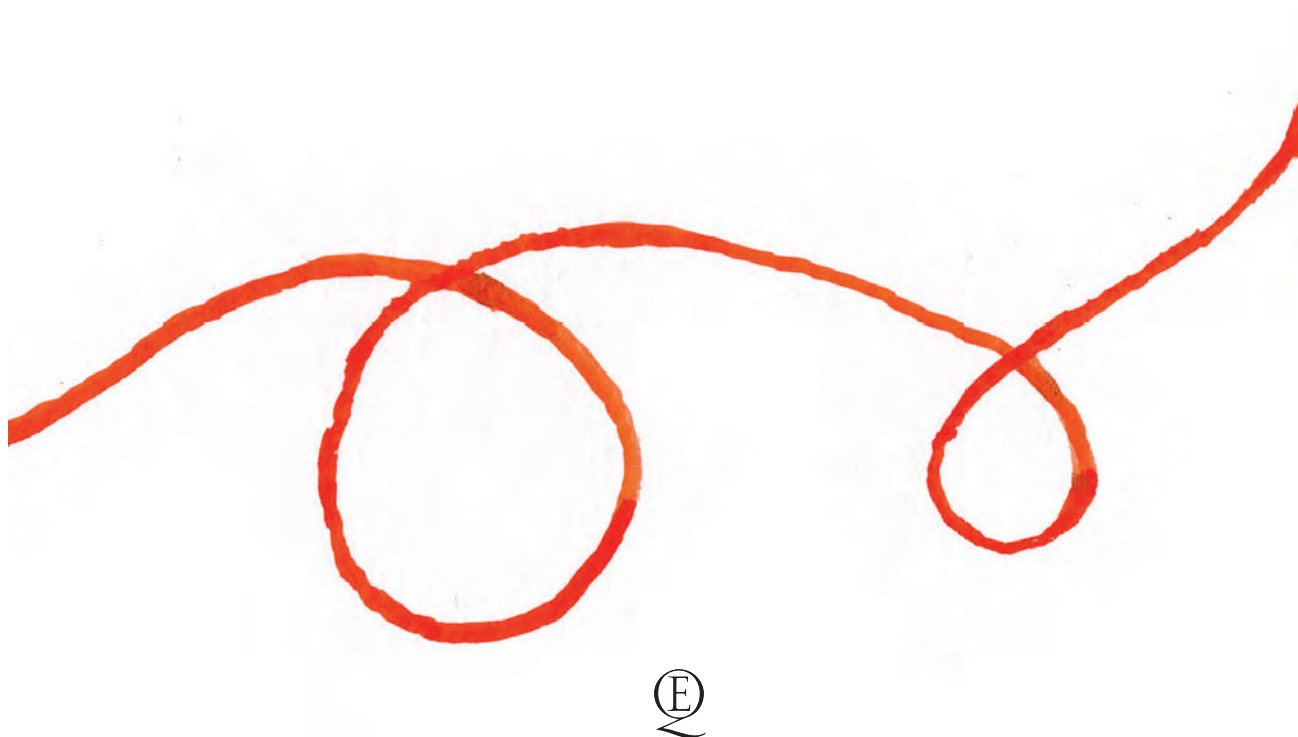

Met
illustraties
van
Mark
Janssen

Atman!

Bart Moeyaert

AMSTERDAM • ANTWERPEN
EM. QUERIDO'S UITGEVERIJ

1.

Ik wist op een keer
de weg niet meer.
Ik vroeg 'm op straat
aan een man.
Ik zei: Hier vlakbij
staat ergens mijn huis.
Daar wacht mijn pa.
Hij heet Jan.

De man keek me aan,
zijn ogen groot.
Hij zei tegen mij:
 Dat is vaag.
 Dat huis van jou
 kan om elke hoek.
 Ik heb geen idee,
 wat een vraag.

Zei ik: In de deur
zit een gleuf voor de post.
Als er post is voor ons
is het feest.
De deur is mooi rood,
ernaast zit een raam.
Daarachter zit
meestal mijn beest.

Dat vond de man raar.

Dat zei hij me ook.

[Het beest is geen béést,
maar mijn kat.]

De man zei:

Ja goed.

Dat is fijn voor jou.

Volgens mij zijn er
meer in de stad.

Dus zei ik: Detail,
ons dak is schuin.

Er staat een boom
voor ons huis.

Een linde.

Dat is ook de naam
van mijn ma,
maar ze woont
niet meer bij ons thuis.

Ik zei nog een keer:

Weet u dan de weg?

Ik weet niet waarheen,
ik ben kwijt.

De man keek eens om,
en zei:

Nee o nee,
tot mijn spijt heb ik
andere zorgen.
Maar vraag het
me morgen, want
dan heb ik tijd.

